

[Harald Nielsen.]

både pro et contra vedrørende reklame. Det er jo et meget vidt svævende emne at begive sig ind på. Jeg kender også de vanskeligheder, en sådan reklame måske kan medføre for bladene med hensyn til annonceindtægter o. s. v., alt det er jeg slet ikke blind for. Men det står for mig sådan, at reklame gennem radio og fjernsyn ikke er til at komme uden om. Al erfaring viser, at når der kommer et nyt meddelelsesmiddel, hvorigennem man kan få mange i tale, melder, når man når et vist skridt frem i udviklingen, reklamen sig også her. Jeg sagde i min forrige tale, at Radio Mercur er kommet som et resultat af, at der er et behov i erhvervslivet for reklame også ad den vej, og jeg føler mig overbevist om, at så længe dette behov eksisterer — og det vil sikkert være stærkt voksende — undgår man ikke reklamesendere; så får man dem på illegal vis i strid med vore internationale aftaler. Derfor synes jeg, at vi meget hellere allerede nu skulle sige: det må vi tage til efterretning, det er udviklingens gang. Men lad os så få en reklamesender på legal vis og med en koncession, der indeholder de nødvendige bestemmelser, færdselsregler, som den skal overholde i sine udsendelser, og så er sagen i orden. Så har vi samtidig skabt et konkurrerende foretagende til den statsradio, vi har, og det synes jeg vil være værdifuldt.

Mere skal jeg ikke sige om hele dette spørgsmål, men slutte med at anbefale det lovforslag, som venstre og de konservative har fremsat, til velvillig behandling. Jeg håber meget, at det på den nye baggrund kan vinde flertal her i tinget.

Helge Larsen: Det lovforslag, som er fremsat her i det høje ting af venstre og det konservative folkeparti, er jo et ganske kort, et ganske lille forslag, der egentlig kun tilsigter en ændring af den gældende radiolovs bestemmelser om monopol for Danmarks radio. Men dets virkning, hvis det eventuelt gennemføres, må ses på baggrund af, at mulighederne for landsdækkende radioprogrammer i Danmark er meget begrænsede, og selv om der har været nævnt andet her i tinget i dag, er det min opfattelse, at hvis den redegørelse, vi har fået fra post- og telegrafvæsenet, og som

går ud på, at der kun er tildelt Danmark bølgelængder til 3 landsdækkende programmer, er rigtig, betyder det, at der ved siden af Danmarks radios 2 landsdækkende programmer kun kan blive et tredje landsdækkende program, der altså efter lovforslaget skulle drives på kommerciel basis. Jeg mener, at det på denne baggrund ikke er rigtigt at tale om nogen ophævelse af monopolet. Der er i virkeligheden tale om en deling af monopolet; der bliver tale om 2 monopoler: et til Danmarks radio og et til et privat kommercielt selskab.

Jeg er naturligvis rede til i et udvalg at drøfte dette forslag igennem og se, om der skulle være andre synspunkter at føre frem til fordel for det, end der var, da vi havde radioloven til behandling i 1959. Det skal fra min side under forhandlingerne ikke mangle på fordomsfrihed over for forslaget, men jeg ønsker altså at pointere, at der ikke kan blive tale om fri næring, ikke kan blive tale om mange konkurrerende radiofonier. Der kan i det højeste blive tale om én radiofoni i konkurrence med Danmarks radio.

Det ærede medlem fru Hanne Budtz sagde, at dette forslag til lov om ændring i lov om radiospredning fra venstre og de konservative var tænkt som et bidrag til at bringe ordnede forhold i æteren — sådan tror jeg udtrykket var. Det blev yderligere sagt af det ærede medlem fru Hanne Budtz, at man naturligvis i koncessionen for et eventuelt kommercielt selskab kunne fastlægge meget strikse bestemmelser både med hensyn til kapital, nationalitetstilhørsforhold o. s. v. Jeg vil derfor gerne spørge det ærede medlem, om der i denne formulering ligger en tilkendegivelse af, at man i alle tilfælde ikke ønsker at legalisere den nu eksisterende Radio Mercur.

Dernæst vil jeg gerne gøre et par bemærkninger om det, som naturligt også bliver drøftet i forbindelse hermed: spørgsmålet om reklame og en eventuel melodiradio i Danmarks radio. Den højtærede minister for kulturelle anliggender har jo i onsdags i udtalelser til dagspressen ventileret den tanke, at man kunne indføre reklame i det danske fjernsyn, og sagt, at man måske kunne blive nødt til det, fordi andre europæiske lande har det, og fordi det kan påvirke forholdene også her. Det er vel,